

[Gustav Pedersen.]

Kasser grundet paa de Kontrolbestemmelser og øvrige Tilsynsbestemmelser, der findes i Lovforslaget. Jeg tror nu ikke, der er nogen Fare for, at de Virksomheder, der virkelig har til Hensigt at skabe en betryggende Ordning med Hensyn til Pensionering af deres Funktionærer eller Arbejdere, vil undlade at føre disse Bestræbelser videre paa Grund af det foreliggende Lovforslag. Derimod er der maaske nok en Del Pensionsordninger — de, der i første Række har tilsigtet at skaffe Driftskapital til Virksomhederne —, som ikke vil blive fortsat under denne Form. Men det var jo bl. a. ogsaa Mening med Loven; at man skulde garantere dem, der betaler Penge ind, uanset om det er direkte eller indirekte, at de faar en Pension, som svarer til det, der er stillet dem i Udsigt.

Det ærede Medlem Hr. Bouet nævnte, at der fra Organisationernes Side var givet Tilslutning til den af mig omtalte Bestemmelse, som gaar ud paa, at der skal skaffes en ny Pension, hvis den paagældende udtænder af Pensionskassen, for saa vidt det drejer sig om et Beløb, der udgør mere end 25 pCt. af et Aars Løn. Ja, det er nok muligt, at der er givet Tilslutning fra alle de Herrer, som det ærede Medlem Hr. Bouet nævnte; men dermed er ikke sagt, at det er deres egentlige Opfattelse. Og jeg vil gerne understrege, at jeg for mit Vedkommende ønsker ikke at lade dette Lovforslag gaa i Vasken, selv om denne Bestemmelse ikke kan blive rettet. Men derfor har man ikke givet til Kende, at Lovforslaget indeholder netop det, man ønsker. Det ærede Medlem Hr. Bouet har for øvrigt for et enkelt Spørgsmaals Vedkommende selv indrømmet, at der kunde være Grund til en Rettelse, nemlig hvor det drejer sig om Skellet mellem dem, som bliver opsagt, og dem, som selv opsiger deres Plads. Jeg forstaar altsaa, at det ærede Medlem Hr. Bouet er gaet ind paa et Kompromis for at sikre de værdifulde Ting, der findes i Lovforslaget.

Jeg kan derimod ikke indse, at det, at man i et Udvalg uden for Rigsdagen er blevet enig om noget, betyder, at man, hvis der i øvrigt kan blive Enighed inden for Rigsdagen, ikke kan rette deri.

Det maa vel være Rigsdagen, der i sidste Instans har det afgørende Ord; og hvis der er et eller andet, som der har været Interesse modsætninger om, og som der ikke er blevet Enighed om i det uden for Rigsdagen nedsatte Udvalg, men som man kan blive enig om her, saa maa det vel være

Rigsdagen tilladt at træffe Bestemmelse i saa Henseende. Derfor har jeg rejst baade det Spørgsmaal, der drejer sig om Tilbagebetaling, og det Spørgsmaal, der drejer sig om Skellet mellem dem, som siger op, og dem, der bliver sagt op.

Maa jeg i øvrigt angaaende de Rettigheder, det ærede Medlem Hr. Bouet taler om, naar man køber en Pensions- og Invaliditetsforsikring, sige, at jeg synes ikke, de Tal, det ærede Medlem nævnte, er saa imponerende. Nu sagde det ærede Medlem ganske vist, at man til den Tid igen kom til at regne med smaa Penge; men det kan hverken det ærede Medlem Hr. Bouet eller jeg sige noget som helst om. Naar en Mand i Dag skal købe en Pension, som maaske først skal træde i Kraft om 40 Aar, saa er der ingen, der blot antydningvis kan udtale sig om, hvad den er værd, hvis den overhovedet er noget værd til den Tid.

Det forbavser mig for øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Bouet, som repræsenterer et Parti, der altid taler om Mulighederne for at blive selvstændigt, nu er kommet dertil, at det at købe en Forretning næsten paa Forhaand er det samme som at spilde Pengene. Det er muligt, det ærede Medlem har Ret; men jeg forventer da, at Det konservative Folkeparti tager Konsekvensen af dette Standpunkt og opgiver at drive Agitation blandt Handels- og Kontor-medhjælpere med den Motivering, at de ikke er Arbejdere, men Folk, der er paa Vej over til at faa en selvstændig Forretning.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Handelsminister, at Spørgsmaalet om Indflydelsen paa Rigsdagen i og for sig ikke har Relation til Spørgsmaalet om den egentlige Administration, for det er klart, at den maa lægges efter Forsikringsraadets Forslag. Det, jeg tænkte paa, var, at der er Særafgørelser, som i visse Tilfælde kan træffes, hvor det drejer sig om en enkelt Forsikringstager, der under en eller anden Form skal have sine Forhold behandlet, og hvor det kan være betryggende, at det er Medlemmernes Repræsentanter, der er med i Afgørelsen, i Stedet for at der træffes en ensidig Afgørelse af Firmaets Indehaver eller Leder. Det var dette Spørgsmaal, jeg tænkte paa: Om det er muligt at faa noget om det ind i dette Lovforslag, skal jeg ikke udtale mig om; men skulde der være en Mulighed for det, vilde jeg i hvert Fald gerne have det overvejet.

Jeg gentager, at mit Parti er villigt til at tage Forslaget, som det foreligger, og jeg haaber, at de Spørgsmaal, det kan være ønskeligt at tale om, hurtigt kan blive klaret,